

ODPIS

Sygn. akt II SAB/Wa 906/25

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2026 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Joanna Kube

Sędzia WSA

Łukasz Krzycki

Asesor WSA

Mateusz Rogala (spr.)

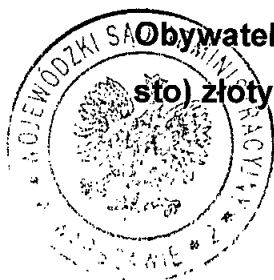
po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 23 stycznia 2026 r.

sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie

na bezczynność Szefa Kancelarii Prezydenta RP

w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 3 września 2025 r. o udostępnienie informacji publicznej

1. zobowiązuje Szefa Kancelarii Prezydenta RP do rozpatrzenia wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie z dnia 3 września 2025 r. o udostępnienie informacji publicznej, w terminie 14 dni od daty doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy;
2. stwierdza, że bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;
3. zasądza od Szefa Kancelarii Prezydenta RP na rzecz Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie kwotę 100 (słownie: **sto**) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

specjalista

Maryla Wisniewska

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 29 września 2025 r. Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie wniosło do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na bezczynność Szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 4 września 2025 r. o udostępnienie informacji publicznej.

We wniosku tym, opatrzonym datą 3 września 2025 r., Stowarzyszenie zwróciło się do organu o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. „Czy w ubiegłym tygodniu doszło do spotkania Prezydenta RP z panem Rafałem Brzoską i panią Omeną Mensah?
2. Jaki był charakter i cel ww. spotkania (np. spotkanie oficjalne, robocze, konsultacyjne, prywatne)?
3. Jeśli powyższe spotkanie miało charakter służbowy, prosimy o wskazanie miejsca, w którym widnieje zapis o tym spotkaniu w kalendarzu spotkań na stronie Kancelarii Prezydenta RP?
4. Wnosimy o udostępnienie pełnej listy wszystkich osób uczestniczących w ww. spotkaniu, w tym pracowników Kancelarii Prezydenta RP oraz osób towarzyszących panu Rafałowi Brzosce i pani Omenie Mensah?
5. Czy w związku z ww. spotkaniem Prezydent RP, jego małżonka lub członkowie ich rodziny otrzymali od pana Rafała Brzoski i/lub pani Omeny Mensah jakiegokolwiek prezenty lub inne korzyści? Jeśli tak, wnosimy o udostępnienie informacji o zawartości tych prezentów oraz o wskazanie, czy zostały one odnotowane w jakimkolwiek rejestrze korzyści lub darowizn prowadzonym przez Prezydenta RP lub Kancelarię Prezydenta RP. Wnosimy także o udostępnienie skanu odpowiedniego wpisu w tym rejestrze.
6. Czy w związku z przebiegiem lub w wyniku ww. spotkania w Kancelarii Prezydenta RP powstały jakiegokolwiek dokumenty, takie jak notatki, protokoły, punkty rozmów, podsumowania lub jakiegokolwiek inne dokumenty? Jeśli tak, wnosimy o ich udostępnienie w formie skanów lub elektronicznej.”

W skardze do Sądu stowarzyszenie zarzuciło organowi naruszenie:

1. art. 10 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, poprzez nieudostępnienie informacji mającej znaczenie dla debaty publicznej w zakresie spotkań Prezydenta RP,
2. art. 61 ust. 1 Konstytucji RP w zakresie, w jakim prawo do informacji obejmuje dostęp do informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne, poprzez nieudostępnienie wnioskowanych informacji,
3. art. 61 ust. 2 Konstytucji RP w zakresie, w jakim prawo do informacji obejmuje dostęp do dokumentów, w tym dokumentów elektronicznych i nieudostępnienie kalendarza,
4. art. 16 ust. 1 i 2 w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r., poz. 902, powoływanej dalej jako u.d.i.p.), poprzez udzielenie odpowiedzi bez formalnego zakończenia postępowania bez wydania decyzji w zakresie informacji związanych z księgą wejść/wyjść.

Stowarzyszenie wniosło o stwierdzenie bezczynności organu, zobowiązanie organu do rozpoznania wniosku bez zbędnej zwłoki do 14 dni od dnia doręczenia akt sprawy oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skargi stowarzyszenie podniosło, że w odpowiedzi na wniosek organ w piśmie z dnia 18 września 2025 r. poinformował, że „nie posiada informacji objętych zakresem żądania”. Jednocześnie w stosunku do części pytań i wnioskowanych informacji organ odniósł się do wniosku. W związku z powyższym strona skarżąca nie jest w stanie określić, których informacji Kancelaria Prezydenta RP nie posiada, a co do których przyjęła zaprezentowane tezy.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko organ wyjaśnił, że w piśmie z dnia 18 września 2025 r. poinformował wnioskodawcę, iż Kancelaria Prezydenta RP nie posiada informacji objętych zakresem żądania.

Organ wyjaśnił dodatkowo wnioskodawcy, że ze względu na zakres żądanych informacji, tzn. wskazanie czy Prezydent RP spotykał się z określoną osobą, potencjalne informacje w tym zakresie można by było wywieść z dwóch dokumentów: kalendarza Prezydenta RP oraz rejestru wejść i wyjść, jednakże prowadzony w Kancelarii kalendarz spotkań Prezydenta RP jest traktowany jako materiał wewnętrzny, roboczy i niewiążący, co powoduje, że dane znajdujące się w kalendarzu spotkań nie mają waloru informacji publicznej. Z kolei rejestry wejść i wyjść do Pałacu Prezydenckiego i Belwederu stanowią

informacje niejawne w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2025 r., poz. 1209) i są objęte klauzulą „zastrzeżone”. W konsekwencji skarżącemu wskazano, że z uwagi na brzmienie art. 5 ust. 1 u.d.i.p. organ i tak musiałby (gdyby żadaną informację posiadał), w drodze decyzji, odmówić udostępnienia żądanej informacji publicznej.

W ocenie organu, informując wnioskodawcę o braku żądanej informacji, zadośćuczynił obowiązkowi wynikającemu z przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, co w konsekwencji powoduje, że nie pozostawał w tej sprawie w bezczynności.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Skarga na bezczynność zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wymaga wyjaśnienia, że wprawdzie zarówno w skardze, jak i w odpowiedzi na skargę strony postępowania odnoszą się do wniosku o udostępnienie informacji publicznej „z dnia 4 września 2025 r.”, jednak, jak wynika z akt administracyjnych, skarga w niniejszej sprawie dotyczy bezczynności organu w przedmiocie rozpoznania wniosku o udostępnienie informacji publicznej, który został sporządzony i podpisany przez wnioskodawcę w dniu 3 września 2025 r. W dniu 4 września 2025 r. wniosek ten został przesłany organowi drogą elektroniczną, jednak w ocenie Sądu powyższe nie zmienia faktu, że będący przedmiotem postępowania wniosek winien zostać określony jako wniosek z dnia 3 września 2025 r., bowiem w tym dniu został on w istocie wytworzony przez wnioskodawcę. Tą datą wniosek został również opatrzony.

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności skargi, należy stwierdzić, że jak wynika z treści art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności organy władzy publicznej. Nie budzi zatem wątpliwości i nie było sporne w tej sprawie, że Szef Kancelarii Prezydenta RP jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej wymienionym w art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p.

Przechodząc z kolei do oceny, czy wnioskowane przez skarżące stowarzyszenie we wniosku z dnia 3 września 2025 r. informacje stanowią informację publiczną, należy podnieść, że pojęcie informacji publicznej ustawodawca określił w art. 1 ust. 1 i art. 6 u.d.i.p. W myśl tych przepisów, informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 tej ustawy. W art. 6 ust.

1 pkt 3 lit. a) i d) u.d.i.p. wskazano, że udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o trybie działania władz publicznych i ich jednostek organizacyjnych oraz o sposobach przyjmowania i załatwiania spraw.

Jak wynika z powyższego, informacja będzie miała charakter informacji publicznej wówczas, gdy dotyczyć będzie podejmowanych przez podmioty publiczne (a więc również Prezydenta RP) działań realizowanych w ramach pełnienia funkcji publicznej. Co przy tym oczywiste, nie każda aktywność Prezydenta RP stanowi tego rodzaju czynności. Dla dokonania oceny, czy informacja dotycząca działalności Prezydenta RP stanowi informację publiczną niezbędne jest zatem uprzednie ustalenie, czy działalność była związana z wykonywaniem zadań o charakterze publicznym.

Należy w tym kontekście odnotować, że wniosek skarżącego stowarzyszenia z dnia 3 września 2025 r. składał się z dwóch zależnych od siebie części. Po pierwsze, w pytaniach 1 i 2 wnioskodawca zwrócił się o informację, czy we wskazanym okresie doszło do spotkania Prezydenta RP z wymienionymi we wniosku osobami i jaki charakter miało to spotkanie. Po drugie, w pozostałej części wniosku stowarzyszenie żądało informacji dotyczących szczegółów tego spotkania, tj. miejsca jego odnotowania w kalendarzu spotkań, osób uczestniczących, otrzymanych prezentów oraz dokumentacji przebiegu spotkania.

W związku z tego rodzaju sposobem sformułowania wniosku, biorąc jednocześnie pod uwagę treść przytoczonych przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, Sąd stwierdza, że żądana przez skarżące stowarzyszenie informacja stanowić będzie informację publiczną jedynie w przypadku, gdy spotkanie, o którym mowa we wniosku, po pierwsze miało miejsce, a po drugie miało ono charakter oficjalny. Tylko bowiem oficjalne spotkania Prezydenta RP, w których bierze on udział w wykonaniu obowiązków głowy państwa (lub szerzej podmiotu publicznego) stanowią „działanie władz publicznych”, w rozumieniu wyżej przywołanych przepisów.

Jedynie zatem w sytuacji, gdy organ stwierdzi, że miało miejsce oficjalne spotkanie Prezydenta RP z określonymi we wniosku osobami, będzie zobowiązany do udostępnienia informacji zarówno co do samego faktu spotkania (pytanie nr 1), jak i co do szczegółów tego spotkania (pytania 4 i 5) oraz dokumentów wytworzonych w związku z tym spotkaniem (pytania 3 i 6). Jeśli natomiast Prezydent RP nie brał udziału w spotkaniu o charakterze oficjalnym w zakresie, którego dotyczy wniosek, organ powinien o tym fakcie

poinformować wnioskodawcę. Wówczas brak jest natomiast podstaw do żądania udzielenia przez organ odpowiedzi na pozostałe pytania wniosku, jeśli nie dotyczą one wykonywania przez organ jego publicznych zadań.

Biorąc pod uwagę, że organ, odpowiadając na wniosek w piśmie z dnia 18 września 2025 r., nie podał, czy spotkanie będące przedmiotem pytań wnioskodawcy miało charakter oficjalny (i czy w ogóle się odbyło), Sąd nie ma możliwości na tym etapie postępowania ocenić, czy pozostałe pytania stawiane przez skarżące stowarzyszenie dotyczą informacji publicznej.

Organ w skierowanym do skarżącego piśmie z dnia 18 września 2025 r. poinformował, że nie dysponuje żądanymi informacjami. Powyższe stanowisko organu, w kontekście wyżej przedstawionego zakresu żądanych informacji, które mogą stanowić informację publiczną, należy ocenić jako nieprawidłowe. Skoro bowiem udzielenie odpowiedzi na wniosek wymagało w pierwszej kolejności poinformowania wnioskodawcy, czy Prezydent RP w tygodniu przed złożeniem wniosku odbył oficjalne spotkanie z Rafałem Brzoską i Omeną Mensah, to nie sposób przyjąć, by Szef Kancelarii Prezydenta RP nie dysponował tego rodzaju informacją (tzn. dotyczącą oficjalnych spotkań Prezydenta RP). Podobnie, jeśli tego rodzaju spotkanie o charakterze oficjalnym miało miejsce (czego Sąd na tym etapie postępowania – jak wyżej wskazano – nie może stwierdzić), organ winien dysponować informacjami dotyczącymi szczegółów takiego spotkania. Należy wszak zauważyć, że w myśl § 1 ust. 1 i 2 Statutu Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej stanowiącego załącznik do zarządzenia Prezydenta RP z dnia 1 kwietnia 2021 r. w sprawie nadania statutu Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2024 r., poz. 398 ze zm.), Kancelaria jest organem pomocniczym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i wykonuje zadania wynikające z kompetencji Prezydenta określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawach.

Powoływana natomiast przez organ okoliczność, że uzyskanie żądanej informacji wymaga od organu sięgnięcia do dokumentów o charakterze wewnętrznym, nie pozbawia żądanej informacji publicznego charakteru. Należy zauważyć, że skarżące stowarzyszenie nie domagało się udostępnienia kalendarza spotkań Prezydenta RP, lecz jedynie informacji o przebiegu konkretnie oznaczonego spotkania.

Z kolei, odnosząc się do stawianej przez organ tezy, że żądane informacje mogą stanowić informacje niejawne opatrzone klauzulą zastrzeżone, należy wskazać, że zgodnie z art. 5 ust. 2 u.d.i.p., prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w

zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych, wymaga od organu administracji wydania decyzji administracyjnej odmawiającej udostępnienia żądanej informacji z uwagi na potrzebę ochrony ustawowo chronionych tajemnic. Tego rodzaju decyzja w rozpoznawanej sprawie bezspornie nie została wydana.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 u.d.i.p., udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (art. 13 ust. 2). W przypadkach przewidzianych w ustawie organ może również poinformować wnioskodawcę o przeszkodach technicznych w udzieleniu informacji w żądanej formie (art. 14 ust. 2 u.d.i.p.), powiadomić o wysokości opłaty związanej ze sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku (art. 15 ust. 1 i 2 u.d.i.p.), ewentualnie, że danej informacji nie posiada, bądź że istnieje odrębny tryb dostępu do tej informacji (art. 1 ust. 2 u.d.i.p.).

Z kolei w myśl art. 16 ust. 1 u.d.i.p. odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji.

Jak wynika z akt sprawy, wniosek o udostępnienie informacji publicznej wpłynął drogą elektroniczną do organu w dniu 4 września 2025 r. Organ był zatem zobowiązany do udostępnienia żądanej informacji do dnia 18 września 2025 r., czego jednak, w ocenie Sądu, nie uczynił prawidłowo. Organ udzielił wprawdzie odpowiedzi w piśmie z dnia 18 września 2025 r., stwierdzając, że nie posiada wnioskowanych informacji, jednak udzielenie odpowiedzi w takiej formie nie stanowiło prawidłowego sposobu wykonania obowiązków nałożonych na organ przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej, bowiem wyrażone w tym piśmie stanowisko – jak wskazano wyżej – nie odnosiło się w istocie do treści wniosku, która wymagała w pierwszej kolejności wskazania, czy miało miejsce oficjalne spotkanie Prezydenta RP w oznaczonym okresie z oznaczonymi osobami. Dopiero po udzieleniu tej informacji organ mógł poddać ewentualnej dalszej analizie pozostałe części wniosku. Ponadto, organ stwierdził wprawdzie, że nie posiada

żądanych informacji, jednak jednocześnie, wyjaśnił, że informację taką mógłby uzyskać z dostępnych sobie źródeł. Stanowisko organu w tym zakresie jest zatem niespójne.

Nie budzi zatem wątpliwości Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, że Szef Kancelarii Prezydenta RP pozostaje bezczynny w rozpatrzeniu wniosku skarżącego. W związku z powyższym Sąd w pkt 1 sentencji zobowiązał organ do rozpatrzenia wniosku z dnia 3 września 2025 r. w terminie 14 dni od daty doręczenia prawomocnego wyroku wraz aktami sprawy.

Zgodnie z art. 149 § 1a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 935 ze zm., powoływanej dalej jako p.p.s.a.), uwzględniając skargę na bezczynność, sąd stwierdza jednocześnie, czy bezczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Jak podkreśla się w orzecznictwie sądów administracyjnych, o rażącym naruszeniu prawa można mówić, gdy zwłoka w załatwieniu sprawy jest znaczna i jest efektem działań (zaniechań) organów, które można zinterpretować jako unikanie podejmowania rozstrzygnięcia, bądź lekceważenie praw stron domagających się czynności organu, które to czynności organ prowadzi w sposób nieefektywny, poprzez wykonywanie czynności w dużym odstępie czasu bądź wykonywanie czynności pozornych, powodujących, że formalnie organ nie jest bezczynny (por. wyrok NSA z dnia 23 października 2013 r. sygn. akt I OSK 1181/13). W ocenie Sądu, taka sytuacja nie wystąpiła w rozpoznawanej sprawie.

Jak wynika z akt administracyjnych, organ po wpłynięciu wniosku o udostępnienie informacji publicznej udzielił, w terminie określonym w art. 13 ust. 1 u.d.i.p., odpowiedzi na ten wniosek, informując skarżącego, że nie posiada wnioskowanej przez niego informacji. Powyższe świadczy o tym, że bezczynność organu nie była skutkiem zlekceważenia prawa skarżącego do uzyskania żądanej informacji publicznej, lecz wynikała z mylnej oceny treści wniosku, czynności, które organ zobowiązany jest podjąć w celu rozpoznania wniosku oraz zakresu, w jakim wniosek może dotyczyć informacji publicznej. W związku z powyższym Sąd przyjął, że bezczynności organu w tej sprawie nie można przypisać rażącego charakteru w wyżej przedstawionym rozumieniu.

Z tych względów Sąd uznał w pkt 2 sentencji wyroku, że bezczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa.

Mając powyższe na uwadze, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 i 3 oraz § 1a p.p.s.a. orzekł jak w punkcie 1 i 2 sentencji. O kosztach w punkcie 3 sentencji orzeczono na podstawie art. 205 § 2 w zw. z art. 200

Sygn. akt II SAB/Wa 906/25

p.p.s.a. Do kosztów tych Sąd zaliczył uiszczony przez skarżące stowarzyszenie wpis od skargi w wysokości 100 zł. Rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym nastąpiło na podstawie art. 119 pkt 4 w związku z art. 120 p.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

specjalista

Maryla Wyrębowska